

Daniel Kitabı - Sayı Yüz Elli Dört

Daniel'in Son Görümünü Anlamak: Belteşassar'ın Önemi ve Kehanetin Açığa Çıkışı

Jeff Pippenger
2024-03-23

Daniel'in son görümü son üç bölümden oluşur. Bu bölümlerden ilki, tıpkı bu üç bölümün sonuncusu gibi, Daniel'in deneyimini tanımlar ve ortadaki bölüm ise sahte Kuzey Kralı'nın nihai yükseliş ve çöküşünü ele alan peygamberî tarihi tanımlar. İlk bölüm sonuncusu gibidir ve ortadaki bölüm sahte Kuzey Kralı'nın isyanını temsil eder. Daniel'in son görümü, Hiddekel Nehri görümü, Hakikat olan Alfa ve Omega'nın imzasını taşır. Daniel'in son görümünü ele almaya başlarken, birinci ayetten başlayacağız.

Pers Kralı Kores'in üçüncü yılında, Belteşassar diye adlandırılan Daniel'e bir şey vahyedildi; ve o şey gerçektir, fakat belirlenen süre uzundu; ve o şeyi anladı ve görüme dair anlayış sahibi oldu. Daniel 10:1.

Bu ayette birkaç gerçek saklıdır. İlki, Daniel'in adının "Belteshazzar" olmasıdır.

Hadımların başı onlara adlar koydu: Daniel'e Belteshazzar, Hananiah'a Shadrach, Mishael'e Meshach, Azariah'a ise Abednego adını verdi. Daniel 1:7.

Daniel'e birinci bölümde "Belteshazzar" adı verildi ve son görümü tanıtılıncaya kadar bir daha "Belteshazzar" olarak anılmaz. Bu nedenle Belteshazzar, onun ilk ve son tanıklığındaki adıdır. Peygamberlikte bir adın değişmesi, Tanrı ile halkı arasındaki antlaşma ilişkisinin bir simgesidir. Rab, Abram ve Sarai ile antlaşma yaptığında, onların adlarını Abraham ve Sarah olarak değiştirdi. Jacob'un adını da Israel olarak değiştirdi ve son günlerdeki antlaşma halkına yeni bir ad vereceğine söz verir.

Siyon uğruna susmayacağım, Yeruşalim uğruna dinlenmeyeceğim, onun doğruluğu parlaklık gibi ortaya çıkıncaya ve kurtuluşu yanan bir kandil gibi parlayıncaya kadar. Uluslar senin doğruluğunu, bütün krallar senin görkemini görecek; Rab'bin ağzının koyacağı yeni bir adla anılacaksın. Yeşaya 61:1, 2.

O, son günlerin yüz kırk dört bini olan Filadelfyalılara bu vaatte de bulunuyor.

Yenen kişiyi Tanrımın tapınağında bir sütun yapacağım; bir daha oradan çıkmayacak. Onun üzerine Tanrımın adını, Tanrımın kenti olan Tanrımdan gökten inen Yeni Kudüs'ün adını ve kendi yeni adımı yazacağım. Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Vahiy 3:12, 13.

Peygamberler, son günlerin Tanrı halkını tasvir eder ve İbrahim, Sara ve İsrail'den farklı olarak Belteshazzar'ın tam anlamı bilinmemektedir. Tanrı'nın antlaşma ilişkisini temsil etmesi için son günlerdeki halkına verdiği ad, onlara o adı verdiği zamana kadar bilinmeyen bir addir. Belteshazzar adı, Daniel'i son günlerde Philadelphia'daki Tanrı'nın antlaşma halkıyla özdeşleştirir, ancak asıl ad mühürleme zamanına kadar gizlidir; çünkü ad alınlarına yazılır ve mühürün de

yazıldığı yer orasıdır.

Ve baktım, işte, Siyon Dağı'nda duran bir Kuzu ve onunla birlikte, alınlarında Babasının adı yazılı yüz kırk dört bin kişi. Vahiy 14:1.

Daniel'e birinci bölümde ve ardından onuncu bölümde Belteşassar denir; böylece kendisini birinci meleğin hareketinin ve üçüncü meleğin hareketinin bir sembolü olarak tanımlar; çünkü birinci bölüm, daha önceki yazılarda ayrıntılı biçimde ortaya konduğu üzere, birinci meleğin mesajını temsil eder. Bu nedenle onuncu bölüm, üçüncü meleğin hareketini ve son günlerin antlaşma halkını temsil eder. Ayet, 1989'da başlayan reform hareketinde mühürü açılan bilginin artışı anlayanların bir sembolü olarak Belteşassar'ı tanımlar. Bu, Daniel'in (Belteşassar) ne bildiğine yapılan vurgu ile temsil edilir.

Daniel, "Daniel'e açıklanan" "şeyi" bildiği şeklinde tanımlanır; "ve şey doğruydu, fakat belirlenen zaman uzundu: ve o, şeyi anladı ve görüm hakkında anlayışa sahipti." Daniel "şeyi" ve ayrıca "görümü" anladı. İbranice "dabar" sözcüğü ayette "şey" olarak çevrilmiştir ve "söz" anlamına gelir. Peygamberlik bağlamında "söz" hem "yedi zaman"ın görümünü temsil eder, hem de Söz olan Mesih'i temsil eder. Hem "yedi zaman" hem de Mesih, yapıcılarının reddettiği Kaya'dır ve Daniel, Söz'ün sembolizminin her iki unsurunu da anlayan bir halkı temsil eder.

Daniel kitabının dokuzuncu bölümünde, yirmi üçüncü ayette, Daniel sekizinci bölüm on üçüncü ayetteki soru ve on dördüncü ayetteki yanıtla temsil edilen iki bin üç yüz yıl ve iki bin beş yüz yirmi yıla ilişkin zaman peygamberlikleriyle bağlantılı en önemli ayetlerden birini buluruz. Soru şöyle der: "Önce putperestlik, ardından papalık tarafından gerçekleştirilen kutsal yerin ve ordunun ayaklar altına alınmasını belirten 'chazon' görümü ne kadar sürecek?" Bu çığneme, Levililer 26'daki "yedi zaman"ın yerine gelişi olarak iki bin beş yüz yirmi yıl sürdü.

On üçüncü ayetteki sorunun cevabı iki bin üç yüz yıla kadardı; o zaman ayaklar altında çığnenmiş olan tapınak arındırılacaktır; ve iki bin üç yüz yıllık "mareh" görüsü iki zamanla ilgili peygamberliği birbirine bağlar; ve Daniel dokuzun yirmi üçüncü ayetinde Cebrail, Daniel'i iki görü arasındaki ilişkiyi anlamaya yönlendiriyor.

Senin dua ve yakarılarının başlangıcında buyruk çıktı ve ben sana bildirmek için geldim; çünkü sen çok sevilen birisin. Bu yüzden konuyu anla ve görüm üzerinde düşün. Daniel 9:23.

Ayette hem "anlamak" hem de "düşünmek" olarak çevrilen kelime İbranice "biyn"dir ve "zihinsel olarak ayırmak" anlamına gelir. Gabriel, Daniel'e "mesele" ile "görüm" arasında zihinsel bir ayırım yapmasını bildirir. Ayetteki "görüm" İbranice "mareh" kelimesidir ve 22 Ekim 1844'te sona eren iki bin üç yüz yıllık görümü ifade eder. "Mesele" olarak çevrilen İbranice kelime, onuncu bölümün birinci ayetinde "şey" olarak çevrilenle aynıdır. Bu İbranice kelime "dabar"dır ve yine 22 Ekim 1844'te sona eren iki bin beş yüz yirmi yıllık görümü temsil eder.

Onuncu bölümün birinci ayetinde, son günlerin Tanrı'nın antlaşma halkı Belteşassar ile temsil edilir; 1989'da sonun zamanı geldiğinde vuku bulan bilginin artışı kavramışlar ve bu artış, birinci meleğin hareketinin Milleritlerinin ancak kısmen anladığı iki görüm arasındaki bağlantıyı idrak etmelerine imkân vermiştir. Ayette, "şey" olarak temsil edilen görüm, iki peygamberlikten en

uzunu olarak tanımlanır; zira ayette “şey”e yapılan iki atfı arasına yerleştirilen ifadede Daniel, “şey”e (dabar) tayin edilen zamanın, görümlü (mareh) nispetle “uzun” olduğunu belirtir.

Pers Kralı Kores’ın üçüncü yılında, adı Belteşassar diye anılan Daniel’e bir şey vahyedildi; ve o şey gerçektir, fakat belirlenen vakit uzundu; ve o şeyi anladı, ve görü hakkında anlayış sahibi oldu. Daniel 10:1.

“Yedi vakit”in, Milleritlerin ilan ettiği en uzun peygamberlik zamanı olduğu yönündeki incelikli gerçek, kendi yıkımlarına yol açacak şekilde çarpıttıkları bir pasajı temel alan Laodikya Adventizmi tarafından inkâr edilmektedir. 1863’teki isyanda “yedi vakit”i reddettikleri için, iki peygamberliğin ilişkisini göremezler ve bir sonraki pasajı ancak iki bin üç yüz yılı belirleyen olarak görürler ya da sadece öyle görmeyi tercih ederler.

"Mesih'in ilk gelişinde 'krallığın müjdesi'ni vaaz eden öğrencilerin deneyimi, O'nun ikinci gelişinin mesajını ilan edenlerin deneyiminde karşılığını buldu. Nasıl ki öğrenciler, 'Zaman doldu, Tanrı'nın Egemenliği yaklaştı' diye vaaz etmek üzere dışarı çıktılarsa, Miller ve arkadaşları da Kutsal Kitap'ta gözler önüne serilen en uzun ve son peygamberlik döneminin bitmek üzere olduğunu, yargının kapıda olduğunu ve ebedi krallığın kurulacağını ilan ettiler. Öğrencilerin zamana ilişkin vaazı, Daniel 9'daki yetmiş haftaya dayanıyordu. Miller ve arkadaşlarının verdiği mesaj ise, yetmiş haftanın bir parçasını oluşturduğu Daniel 8:14'teki 2300 günün sona ermesini ilan ediyordu. Her birinin vaazı, aynı büyük peygamberlik döneminin farklı bir bölümünün yerine gelmesine dayanıyordu." Büyük Mücadele, 351.

Bu son pasajın özündeki mantığı gözden kaçırmayın. Laodikya Adventizmi, Millercilerin temizlenecek mabedin göksel mabet olduğunu düşündüklerini dünyaya öğretmez; çünkü onlar ve tarihî kayıtlara bakmak isteyen herkes, Millercilerin temizlenecek mabedin yeryüzü olduğuna inandıklarını bilir. Laodikya Adventizmi’nin kendi helaklerine yol açacak şekilde çarpıttığı pasaj şudur: “Böylece Miller ve arkadaşları, Kutsal Kitap’ta ortaya konan en uzun ve son peygamberlik döneminin sona ermek üzere olduğunu ilan ettiler”; bunun Daniel 8:14’teki iki bin üç yüz yılı olduğunu ise ısrarla savunurlar.

Adventizm’in kendi tarih kitapları, üç yüz Millerci vaizin sunumlarında 1843 tarihli öncü çizelgeyi tümünün kullandığını belirtir; ve çizelgede, tarihî tanıklıkların geri kalanında da, “yedi zaman”ın (iki bin beş yüz yirmi yıl) onların “en uzun ve son peygamberlik süresi” olarak tanımladıkları ve “sona ermek üzere” olan peygamberlik olduğu apaçık ortadadır. 1863’teki isyanları sırasında “yedi zaman”ın temel taşını reddetmiş olmalarından ötürü, şimdi Kardeş White’ın Büyük Mücadele’deki pasajda yerleşik tarihi yeniden yazdığını körü körüne ısrarla iddia ediyorlar.

Daniel kitabının onuncu bölümünün birinci ayetinde Belteşassar, Tanrı’nın son günlerdeki halkını temsil eder; ve onlar, Sister White’ın Advent imanının temeli ve merkezî sütunu olarak tanımladığı, Daniel kitabının sekizinci bölümünün on üçüncü ve on dördüncü ayetlerindeki hem soruyu hem de cevabı anlarlar. Ayette Daniel’in sunduğu tasvir, Tanrı’nın son günlerdeki antlaşma halkı ile Laodikya Adventizmi arasında bir ayrımı işaret etmektedir; zira 1989’da vuku bulan bilginin artışını anlayanlar onlardır.

Pers Kralı Koreş'in üçüncü yılında, adı Belteşatsar diye çağrılan Daniel'e bir şey vahyedildi; ve o şey gerçekte, fakat belirlenen süre uzundu; ve o, şeyi anladı, ve görüme dair anlayışa sahip oldu. Daniel 10:1.

Birinci ayet, Hiddekel Nehri kıyısında verilen ve on ikinci bölümde sona eren görümün başlangıcıdır. Orada, zamanın sonunda Daniel kitabının mühürünün açıldığını görürüz; bu nedenle, hem "şey"i hem de "görüm"ü anladığını gösteren Daniel tasviri, anlayanlarla—"hikmetliler" olarak tanımlananlarla—ilişkilidir; buna karşılık, anlamayanlar "kötüler" olarak tanımlanır. On ikinci bölümün onuncu ayetinde bu iki sınıf arasındaki ayrım gösterilir.

Birçoğu arıtılacak, aklanacak ve denenecek; fakat kötüler kötülük etmeye devam edecekler; ve kötülerin hiçbiri anlamayacak; fakat hikmet sahipleri anlayacak. Daniel 12:10.

"Bilgeler" anlar, kötüler ise anlamaz; ve "anlamak" olarak çevrilen sözcük, dokuzuncu bölümün yirmi üçüncü ayetinde tespit ettiğimizle aynı sözcüktür. Bu, zihinsel olarak ayırmak anlamına gelen İbranice "biyn" sözcüğüdür. Kötüler, bilginin artışı anlamaz; çünkü birinci ayette Daniel yerine Belteshazzar olarak tanımlandığında anladığı belirtilen, hakikat olan iki görüm arasında zihinsel bir ayrım yapmaya istekli değildirler. Birinci ayette o, Tanrı'nın son günlerdeki antlaşma halkı olarak tanımlanır ve Tanrı'nın halkının aralarında zihinsel bir ayrım yapması gereken iki görümü anlayanlar olarak tanımlanır. İsa, bir şeyin sonunu onun başlangıcıyla örnekler; ve on ikinci bölümde, bilge olanlar, iki bin üç yüz yıllık peygamberliği ve bunun "en uzun ve son" zaman peygamberliği olan iki bin beş yüz yirmi yıl ile doğrudan ilişkisini anlayanlardır.

Daniell'in son görümünü incelemeye bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Halkım bilgisizlikten ötürü helâk oluyor; çünkü bilgiyi reddettin, ben de seni reddedeceğim; bana kâhin olmayacaksın. Madem ki Tanrı'nın yasasını unuttun, ben de senin çocuklarını unutacağım. Hoşea 4:6.

Siz de, yaşayan taşlar olarak, ruhsal bir ev ve Tanrı'ya, İsa Mesih aracılığıyla kabul edilen ruhsal kurbanlar sunasınız diye kutsal bir kâhinlik olarak inşa ediliyorsunuz. Bu nedenle Kutsal Yazı'da da şöyle denir: "İşte, Siyon'a seçilmiş, değerli bir baş köşe taşı koyuyorum; ona iman eden utandırılmayacaktır." Böylece, iman edenler için o değerlidir; ama itaatsiz olanlar için, yapıcılarının reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu; ve bir sürçme taşı, bir tökezleme kayası—Söz'e itaatsizlik ettikleri için Söz'de tökezleyenler için; buna da belirlenmişlerdi. Ama siz seçilmiş bir soy, kraliyet kâhinliği, kutsal bir ulus, Tanrı'ya ait özel bir halksınız; sizi karanlıktan kendi harika ışığına çağırmanın övgülerini duyurmanız için; bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız; önceden merhamet bulmamıştınız, ama şimdi merhamet buldunuz. 1. Petrus 2:5-10.

Ve Rabbimizin sabrını kurtuluş sayın; tıpkı sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgeliğin uyarınca size yazdığı gibi; aynı şekilde tüm mektuplarında da bu konulardan söz eder; bunların içinde anlaşılması güç bazı şeyler vardır; bilgisiz ve dengesiz olanlar, öteki Kutsal Yazılar'da olduğu gibi, bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarına neden olurlar. Öyleyse, sevgililer, bunları önceden bildiğinize göre, sakının ki siz de kötülerin yanılışına kapılıp sürüklenerek kendi sağlam duruşunuzdan düşmeyesiniz. 2. Petrus 3:15-17.

Bu şeyleri onlara hatırlat; Rab'bin huzurunda onları uyar ki, dinleyenlerin yıkımına yol açmaktan başka yararı olmayan sözler üzerine çekişmesinler. Kendini Tanrı'ya makbul, utanacak bir yanı olmayan, gerçeğin sözünü doğru biçimde ileten bir işçi olarak sunmaya gayret et. Ama kutsala saygısız ve boş gevezeliklerden kaçın; çünkü bunlar daha da büyük tanrısızlığa yol açar. 2. Timoteos 2:14-16.